

Wrocław, 21 września 2017 r.

Uchwała nr 192/2017
Rady Instytutu Politologii
Uniwersytetu Wrocławskiego
z dnia 21 września 2017 r.

**w sprawie nadania stopnia naukowego
doktora habilitowanego**

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016., poz.882 z późn. zm.), Rada Instytutu Politologii uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Panu **dr Arkadiuszowi Domagale** stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce, w specjalności stosunki międzynarodowe.

Uzasadnienie:

Dr Arkadiusz Domagała we wniosku przekazany do Centralnej Komisji jako podstawę postępowania habilitacyjnego wskazał osiągnięcie naukowe wynikające z art. 16 ust. 2 ww. ustawy w postaci cyklu publikacji powiązanych tematycznie, obejmujący *normatywny, deklaracyjny i operacyjny wymiar interwencji humanitarnej i odpowiedzialności za ochronę*. Są to monografie: *Interwencjonizm humanitarny NATO*, EM, Bydgoszcz 2014, ss.203; *Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę. Społeczność międzynarodowa wobec wymuszania przestrzegania praw człowieka po interwencji NATO w Kosowie*, Księgarnia Akademicka, Kraków 2016, ss. 310 oraz pozostały dorobek naukowy. Wniosek dr Arkadiusza Domagały spełnia warunki określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Prace *Interwencjonizm humanitarny NATO* oraz *Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę. Społeczność międzynarodowa wobec wymuszania przestrzegania praw człowieka po interwencji NATO w Kosowie* mogą być uznane za znaczące osiągnięcie naukowe, spełniające kryteria oryginalności. Habilitant podjął się zbadania nowatorskiego problemu badawczego, w niewielkim stopniu obecnego w literaturze politologicznej, jakim jest problem określenia stosunku społeczności międzynarodowej i jej wybranych przedstawicieli do wymuszania przestrzegania praw człowieka. Habilitant wyszczególnił i przeanalizował determinanty aktywizujące potencjalnych interwentów do działania obejmującego użycie siły w sytuacjach poważnych i masowych naruszeń praw człowieka. Przeanalizował poparcie dla odpowiedzialnych za ochronę jako normy obejmującej użycie siły w sytuacji poważnych i masowych naruszeń praw człowieka (tj. zbrodnie ludobójstwa, zbrodnie przeciwko ludzkości, czystki etniczne, zbrodnie wojenne). Analizę przeprowadził w trzech obszarach wymuszania przestrzegania praw człowieka w postaci interwencji humanitarnej i odpowiedzialności za ochronę (operacyjnym, normatywnym i deklaracyjnym).

Wymienione publikacje, wskazane jako osiągnięcie naukowe, stanowią komplementarną, uzupełniającą się nawzajem, całość. Publikacja „*Interwencjonizm humanitarny NATO*” dotyczy zwłaszcza operacyjnego obszaru wymuszania przestrzegania praw człowieka. W monografii „*Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę*” Habilitant skoncentrował się przede wszystkim na wymiarze normatywnym i deklaracyjnym wymuszania przestrzegania praw człowieka.

Przeprowadzone badania, którym plonem są wspomniane monografie zarówno w perspektywie teoretycznej, jak i studium przypadku posiadają walor użyteczności w postaci zestawu subkryteriów przydatnych grupom decydenckim i eksperckim w kontekście oceny zasadności użycia siły *ex ante* i *ex post*.

W pracach wskazanych jako osiągnięcia sformułowano główną i szczegółowe hipotezy oraz pytania badawcze. Sposób wskazania metod udowodnienia merytoryczne przygotowanie Habilitanta do ich zastosowania (metody ilościowe, jakościowe, studium przypadku, analizy porównawczej). W pracy „Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę” przyjęto konstruktywistyczną perspektywę badawczą i rebranding. Habilitant opracował indeks mierzący zaangażowanie państwa w wymuszanie przestrzegania praw człowieka. Na jego podstawie opracował ranking państw, z których wyodrębnił grupy liderów normy w danym regionie. Operacjonalizując subkryteria perspektywy sukcesu skonstruował typ idealny. W sposób nowatorski pokazał ewolucję normy wymuszania przestrzegania praw człowieka jako rebrandingu interwencji humanitarnej. Praca „Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę” stanowi wartość dodaną. Zawiera analizę i dobry opis tej analizy. Jest wartościowa naukowo i poznawczo. Powstała w oparciu o narzędzia, które stworzył Habilitant. W warstwie metodologicznej jest nowatorska. Swoistą ewolucją był też naukowy rozwój habilitanta, który stopniowo uzupełniał własne podejście operacyjne, deklaratywne i normatywne.

W pracy *Interwencjonizm humanitarny NATO* zabrakło merytorycznego zakończenia. Rodzajem ograniczenia jest publikowanie artykułów w postaci rozdziałów w monografiach, niekiedy pokonferencyjnych. Tylko kilka artykułów opublikowano w punktowanych czasopismach.

Publikacje wskazane jako osiągnięcie oraz pozostały dorobek wskazują na rzetelność badawczą. Obie prace potraktowane łącznie są dojrzałym dziełem, zwieńczeniem wieloletnich badań. Cechuje je jasność wywodów. Zachowana w pracy i pozostałym dorobku stylistyka naukowa jest poprawna.

Tematyka oraz cele badawcze pozwalają na uznanie, że publikacje, wskazana jako osiągnięcie w świetle w/w Ustawy, sytuują się w obszarze nauk o polityce w specjalności stosunki międzynarodowe.

Recenzje w przedmiotowym postępowaniu dokonane zostały na podstawie monografii *Interwencjonizm humanitarny NATO*, EM, Bydgoszcz 2014, ss.203; *Od interwencji humanitarnej do odpowiedzialności za ochronę. Społeczność międzynarodowa wobec wymuszania przestrzegania praw człowieka po interwencji NATO w Kosowie*, autoreferatu, wykazu opublikowanych prac, wybranych publikacji i zawierają ocenę tak osiągnięcia naukowego, jak i aktywności naukowej oraz stanowisko, że Habilitant posiada kwalifikacje do samodzielnej pracy naukowo-badawczej.

Dorobek naukowy jest wystarczający i znaczący oraz spójny tematycznie. Dotyczy to wszystkich aspektów tego dorobku: liczby prac naukowych, ich jakości oraz wkładu naukowego, objętości, a także zasięgu oddziaływania. Dr Domagała opublikował w różnych ośrodkach naukowych, po uzyskaniu stopnia doktora, cztery monografie, 28 rozdziałów w pracach zbiorowych, 3 artykuły w czasopismach naukowych. Wziął udział w 20 konferencjach naukowych i w 4 projektach badawczych i edukacyjno-badawczych. Opracował 24 hasła w Encyklopedii politologii-stosunki międzynarodowe. Średni współczynnik cytowań (według bazy: Web of Science: 0, Gogle Scholar 58; Indeks Hirscha (według bazy: Web of Science 0, Gogle Scholar 4) najprawdopodobniej wynika z zamieszczania wyników badań w pracach zbiorowych.

Podjęmowane przez Habilitanta tematy badawcze (obejmujące problematykę w czterech obszarach (1. ewolucja wymuszania przestrzegania praw człowieka w postaci interwencji humanitarnej, 2. konsekwencja integracji Polski z UE, 3. przemoc seksualna w konfliktach zbrojnych, 4. polityka zagraniczna) świadczą o systematycznym poszerzaniu obszarów badawczych i jego rozwoju naukowym. Podobnie sytuacja wygląda w zakresie współpracy międzynarodowej, osiągnięć organizacyjnych oraz dydaktycznych. Można mówić o internacjonalizacji dorobku Habilitanta. Brał aktywny udział w wymianie myśli naukowej, uczestnicząc (z referatami) w 20 konferencjach krajowych i międzynarodowych. Habilitant brał udział w dwóch międzynarodowych i dwóch krajowych projektach badawczych. Przeprowadził kilka wykładów dla młodzieży szkół średnich. Wziął udział w Olimpiadzie Wiedzy Bezpieczeństwie i Obronności oraz w Dolnośląskim Festiwalu Nauki. Współpracuje także z czasopismami i portalami tematycznymi o charakterze popularnonaukowym. Odbył cztery zagraniczne staże w ośrodkach naukowych.

W świetle obowiązującej Ustawy wysoki poziom naukowy, oryginalne i naukowo ważne wyniki badań potwierdzają spełnienie warunków do uzyskania awansu naukowego. Monografie, jak i pozostały dorobek Habilitanta są podstawą do nadania dr Arkadiuszowi Domagale stopnia doktora habilitowanego.

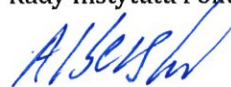
Na podstawie powyższego, w ślad za pozytywną opinią Komisji habilitacyjnej, Rada Instytutu Politologii podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Arkadiuszowi Domagale.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rada Instytutu Politologii głosowanie tajne. Uchwałę przyjęto większością głosów.

Uchwała Rady jest prawomocna.

Przewodniczący Rady Instytutu Politologii

dr hab. Robert Alberski prof. nadzw.

